

אמרי שפר 'רסט'

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך: ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אומר הרב שמשון פינקוס זצ"ל, כי האדם צריך להאמין שהוא יצא בריא ונקי לחלוטין מהימים הנוראים, ואף אם אינו מרגיש שינוי, הרי ידוע שלרפואה לוקח זמן עד שהיא מגיעה אל הפצעים החיצוניים. ואם יאמין האדם שהוא בריא, ישתדל שלא לחזור לסורו.

אחר השואה הנוראה, כל אחד ואחת מאתנו הוא כמו אוד מוצל מאש. אנו צריכים לראות את עצמנו כשליחים שלא יכולים להסתפק רק במילוי תפקידנו האישי, אלא עלינו למלא גם את תפקידם של אלו שנספו בשואה בטרם עת.

אחר ימי סוכות אין לזרוק הסכך בידיים לאשפה שאין הוא דרך כבוד לדבר שנעשה בו מצוה (מ"ב סי' כ"א סק"ז), אבל מותר לשים הסכך ליד האשפה אע"פ שבסוף הם יזרקו לאשפה ע"י אחרים מאספי האשפה (ע"פ מ"ב שם סק"ז, שו"ת מקדש ישראל סי' צ"ח) ובלבד שלא יהיה באופן שאנשים יבואו לדרוך עליהן.

אחר שנגמר חג הסוכות מותר ליהנות מהאתרוג שבירכו עליו בסוכות ומותר גם באכילה אבל אסור לנהוג בו בזיון, ויש שנהגו לעשות מרקחת לליל ט"ו בשבט (ליקוטי מהרי"ח, כף החיים סי' תרס"ד ס"ק ס'), ויש שנהגים לתת ממנה לאשה המקשה לילד לסגולה (שם).

אימרה ידועה 'הַיִּשָּׁן כשִׁבְנוּ צַעֲרִים - לֹא יִשָּׁן כְּשֵׁם בּוֹגְרִים!

אין איסור לאכול ולשתות אכילת עראי כגון קפה ועוגה בשעה שמעוטר בטלית ותפילין, ובלבד שיזהר לא להסיח דעתו מהם. והמחמיר לא לאכול כאשר התפילין עליו, תבוא עליו ברכה. (ילקוט יוסף סי' מ)

אינו דומה פניו של אדם בחול למאור פניו בשבת. שכן ב- 7 ימי המשתה אין מברכים 7 ברכות בברכת המזון, אלא אם יש פנים חדשות. אך בשבת אין צורך בפנים חדשות, אומר בעל השפת אמת, כי היהודי מקבל בשבת מאור פנים ונעשה פנים חדשות. (צ"ב)

"אין לך דבר שמזכה לאדם להשיג ישרות התורה ולפענח מצפונים בדרכי יושר ואמת, אלא להתפלל לה' בדמעי" (יערות דבש", דרוש ד).

אם נסתפק אם הזכיר 'משיב הרוח ומוריד גשם', אם זה עד שלשים יום [כ"א מרחשון] או קודם תשעים תפילות באיזה מהם קודם [מ"ב סק"ז] ושליח ציבור קבוע מרויח בזה שהרי הוא מתפלל פעמיים כל תפילה (, שע"ת), הרי הוא בחזקת שלא אמר מאחר שעדיין אינו רגיל בו, ובמקום שצריכים לחזור צריך לחזור אף הנסתפק.

אמר החזו"א "בהגרלה לא הכרטיס זוכה אלא האדם.

אמר רבי פנחס מקוריץ: כדי לאהוב רשע שאינו גמור די להיות צדיק שאינו גמור. אולם כדי לאהוב רשע גמור מוכרחים להיות צדיק גמור ...

אנשים גדולים מדברים על רעיונות, אנשים ממוצעים מדברים על דברים ואנשים קטנים מדברים על יין.

ב-ז' בחשון מתחילים להתפלל על הגשמים. לאחר שהתחלנו באמירת "משיב הרוח ומוריד הגשם" בתפילת מוסף של יום טוב אחרון של חג, ממתנינים אנו ט"ו יום, עד שישבו אחרוני

עולי הרגל לבתיהם, ואז מתחילים לבקש על ירידת הגשמים ב"ברך עלינו" שבתפילת שמונה עשרה ולספרדים משנים את הברכה מ"ברכנו" ל-"ברך עלינו".

ב"ילקוט יוסף" בדיני ערב שבת כותב הרה"ג יצחק יוסף שליט"א: "ובכל אופן צריך כל אחד לתכנן את נסיעתו היטב ולקחת בחשבון כל אפשרות של תקלה בלתי צפויה בדרך, כדי שיוכל להגיע למחוז חפצו בעוד מועד ולא יכנס, ח"ו, לספק חילול שבת ויום טוב".

בכל רגע ורגע שנמצא האדם בסוכה הוא מקיים מצוה, וזאת מלבד מה שהסוכה סוככת מגינה ושומרת על האדם (יעוי' במועד לכל חי סימן כ' סנ"א), ולכן הצדיקים היו משתוקקים להיות בסוכה ומנצלים כל רגע בקיום מצוה יקרה זו.

בספר עוללות אפרים, עומד בעל הכלי יקר על העניין שהתורה מתחילה בבי"ת ומסתיימת בלמ"ד; אם התורה מתחילה באות ב' ומסתיימת באות ל', יוצא צירוף של האותיות ב"ל. אמנם היה טוב יותר, אם התורה הייתה מתחילה בלמ"ד ומסתיימת בבי"ת – אז היה יוצא צירוף של האותיות ל"ב. למרות שאם קוראים מהסוף להתחלה, מקבלים את הצירוף ל"ב;

בעל שמתקשר לאשתו ומשתף אותה במה שחוה ביומו ושואל בשלומה והיא רואה שאכפת לו אם היא אכלה ושנתה כראוי, ואם היא נחה, אם היה קשה לה או קל עם הילדים וכו' זוכה לנחת ושלוה בית.

בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מקוצק זיע"א, כי אם היה האדם יודע עד כמה הוא נקי וטהור אחרי יום כיפור, היה נלחם בכל כוחותיו שלא לחזור והתלכלך שוב.

בשם השל"ה הקדוש מובא, שכל אדם צריך לומר בסוף התפלה פסוק שבו מופיע שמו. במידה ויש לו פסוק שבו מופיע השם במפורש מה טוב, ואם לאו - יאמר פסוק המתחיל באות שמתחילה את שמו ומסיים באות המסיימת את שמו. לדוגמא אדם ששמו הלל צריך לומר את הפסוק: "הקשיבה לקול שועי מלכי וא-לקי כי אליך אתפלל", המתחיל באות ה' ומסתיים באות ל'.

דנו הפוסקים לגבי מקומות יישוב יהודים הנמצאים בדרום כדור הארץ מתחת קו המשווה equator, דרום אפריקה ודרום אמריקה ואוסטרליה, אשר עונת קיץ שלהם הוא עונת החורף שלנו, איך הם אמורים להזכיר ולשאול בתפילתם. מתחילה היו שנקטו שאין עליהם לשאול ולהזכיר כלל אלא שעליהם לשאול בתפילת 'שמע קולנו' כפי הצריך להם (שו"ת תורת חיים ח"ג סי' ג.)